

SENÁT PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY

12. FUNKČNÍ OBDOBÍ

93.

USNESENÍ SENÁTU

z 5. schůze, konané dne 31. ledna 2019

přijaté v souvislosti s projednáváním vládního návrhu, kterým se předkládá Senátu Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu návrh doporučení Rady o přístupu pracovníků a osob samostatně výdělečně činných k sociální ochraně /senátní tisk č. 22/

Senát

- 1. se pozastavuje nad tím,**
že vláda v návrhu, kterým se předkládá Senátu Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu návrh doporučení Rady o přístupu pracovníků a osob samostatně výdělečně činných k sociální ochraně, uvádí, že „pokud by Parlament ČR nevyslovil souhlas s kladným hlasováním ČR pro tento návrh, navrhuje se, aby se ČR zdržela hlasování a nechala doporučení schválit ostatními státy“;
- 2. je si vědom toho,**
že podle § 119k a 119m zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu nemůže vláda bez předchozího souhlasu Senátu „vyslovit při hlasování souhlas“ s uvedenými rozhodnutími Rady či Evropské rady a že podle čl. 238 odst. 4 Smlouvy o fungování EU se zástupce členského státu v Radě může zdržet hlasování, aniž by to bylo na překážku přijetí rozhodnutí vyžadujícího jednomyslnost;
- 3. zdůrazňuje však,**
že jednoznačným účelem institutu předchozího souhlasu s kladným hlasováním vlády v Radě či Evropské radě je podmínit přijetí příslušného právního aktu (a tedy vázanost České republiky tímto aktem) souhlasem Parlamentu;
- 4. připomíná,**
že ačkoli v případě senátního tisku č. 22 jde pouze o návrh doporučení Rady, institut předchozího souhlasu se obecně vztahuje na postupy zavedené Lisabonskou smlouvou, které umožňují Radě nebo Evropské radě přijímat zásadní rozhodnutí dotýkající se dělby kompetencí mezi členskými státy a EU, aniž by docházelo ke změně evropských smluv podléhajících vnitrostátní ratifikaci; institut předchozího souhlasu má toto oslabení Parlamentu kompenzovat (viz též důvodovou zprávu k zákonu č. 162/2009 Sb., kterým byl institut předchozího souhlasu zaveden v návaznosti na nález Ústavního soudu vyhlášený pod č. 446/2008 Sb.);

- 5. poznamenává,**
že výklad uvedený vládou by vedl k tomu, že pokud Senát nebo Poslanecká sněmovna neudělí předchozí souhlas (čímž vyjadřuje, že s navrženým právním aktem nesouhlasí), vláda se na Radě zdrží hlasování a ostatní členské státy předmětné rozhodnutí jednomyslně přijmou, bude toto rozhodnutí pro Českou republiku v plném rozsahu závazné; výsledek by tedy byl stejný, jako kdyby vláda hlasovala kladně;
- 6. proto odmítá**
uvedený výklad jednacího řádu Senátu vládou, který je v rozporu s účelem institutu předchozího souhlasu jakožto kontrolní pravomoci Parlamentu vůči vládě;
- 7. zastává názor,**
že § 119k a 119m zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu je třeba vykládat tak, že nebyl-li vysloven předchozí souhlas, nemůže vláda nejen kladně hlasovat, ale ani se hlasování zdržet;
- 8. žádá vládu,**
aby respektovala tento výklad při předkládání návrhů na vyslovení předchozího souhlasu a při zastupování ČR v Radě a Evropské radě.

Jaroslav Kubera v. r.
předseda Senátu

Pavel Štohl v. r.
ověřovatel Senátu